

The Nature of Goliath (continued)

1. Talmud, Sotah 42b

כתיב "הרפה" וכתיב "ערפה" - רב ושמואל, חד אמר 'הרפה' שמה, ולמה נקרא שמה 'ערפה' שמה, ולמה נקרא שמה 'הרפה'?... "וואת ארבעת אלה יולדו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו" - מאי נינהו? אמר רב חסדא סף ומדון גלית וישבי בנוב. "ויפלו ביד דוד וביד עבדיו" דכתיב "ותשק ערפה לחמותה, ורות דבקה בה." אמר רבי יצחק אמר הקב"ה יבואו בני הנשוקה ויפלו ביד בני הדבוקה. דרש רבא: בשכר ארבע דמעוות שהורידה ערפה על חמותה, זכתה ויצאו ממנה ארבעה גבורים, שנאמר "ותשאנה קולן ותבכינה עוד."

It is written "Harafah" and it is written "Orpah" – Rav and Shemuel, one said her name was Harafah, and why was she called Orpah?... And one said her name was Orpah, and why was she called Harafah?... "And these four were born to Harafah in Gat, and they fell into the hand of David and into the hand of his servants. (Shemuel II 21:22)" Who were they? Rav Chisda said: Saf, Madon, Goliath and Yishbi b'Nov. "And they fell into the hand of David and into the hand of his servants" for it is written, "And Orpah kissed her mother-in-law, and Ruth clung to her." Rabbi Yitzchak said: Gd said: Let the descendants of the kissed one fall into the hand of the descendants of the clinging one. Rava said: As a reward for the four tears Orpah cried for her mother-in-law, she merited and four warriors came from her, as it says, "And they raised their voices and they cried further."

2. Shemuel II 21:15-22 (tr. JPS 1985, c/o sefaria.org)

(טו) ונתהי עוד מלחמה לפלשתים את ישראל ונגרד דוד ועבדיו עמו וילחמו את פלשתים ויערף דוד: (טז) וישבי בנוב אשר בילידי הרפה ומשקל קינו שלש מאות משקל נחשת והוא חגור חדשה ויאמר להכות את דוד: (יז) ויעזר לו אבישי בן צרויה ונף את הפלשתי ונימיתהו אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו למלחמה ולא תכבה את נר ישראל: (יח) ויהי אחרי כן ונתהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים אז הפה סבכי החשתי את סף אשר בילידי הרפה: (יט) ונתהי עוד המלחמה בגוב עם פלשתים ונף אלחנן בן יערי ארגים בית הלחמי את גלית הגתי ועץ חניתו כמגור ארגים: ס (כ) ונתהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדון ואצבעת ידיו ואצבעת רגליו שש ושש עשרים וארבע מספר וגם הוא ילד להרפה: (כא) ויחרף את ישראל ויפיהו יהונתן בן שמעי שמעה אחי דוד: (כב) את ארבעת ילדיו להרפה בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

Again war broke out between the Philistines and Israel, and David and the men with him went down and fought the Philistines; David grew weary, and Ishbi-benob tried to kill David.—He was a descendant of the Raphah; his bronze spear weighed three hundred shekels and he wore new armor. But Abishai son of Zeruah came to his aid; he attacked the Philistine and killed him. It was then that David's men declared to him on oath, "You shall not go with us into battle any more, lest you extinguish the lamp of Israel!"

After this, fighting broke out again with the Philistines, at Gob; that was when Sibbecai the Hushathite killed Saph, a descendant of the Raphah.

Again there was fighting with the Philistines at Gob; and Elhanan son of Jaareoregim the Bethlehemite killed Goliath the Gittite, whose spear had a shaft like a weaver's bar.

Once again there was fighting, at Gath. There was a giant of a man, who had six fingers on each hand and six toes on each foot, twenty-four in all; he too was descended from the Raphah. When he taunted Israel, Jonathan, the son of David's brother Shimei, killed him. Those four were descended from the Raphah in Gath, and they fell by the hands of David and his men.

3. Targum Yonatan to Shemuel II 21:19

והות עוד קרבא בגוב עם פלשתאי וקטל דוד בר ישי מחי פרוכת בית מקדשא דמבית לחם נת גלית גתא ונאעא דמורגייתיה כאכסן דגדדאין: And there was another battle with the Philistines in Gov, and David son of Yishai, weaver of the curtain of the Temple, from Bethlehem, killed Goliath of Gat, and the wood of his spear was like a weaver's bar.

4. Divrei haYamim I 20:4-8 (tr. JPS 1985, c/o sefaria.org)

(ד) ויהי אחרי כן ותעמד מלחמה בגזר עם פלשתים אז הפה סבכי החשתי את ספי מילדי הרפאים ויכנעו: (ה) ונתהי עוד מלחמה את פלשתים ונף אלחנן בן יעיר את לחמי אחי גלית הגתי ועץ חניתו כמגור ארגים: (ו) ונתהי עוד מלחמה בגת ויהי איש מדה ואצבעתיו שש ושש עשרים וארבע וגם הוא נולד להרפא: (ז) ויחרף את ישראל ויפיהו יהונתן בן שמעא אחי דוד: (ח) אל נולדו להרפא בגת ויפלו ביד דוד וביד עבדיו:

After this, fighting broke out with the Philistines at Gezer; that was when Sibbecai the Hushathite killed Sippai, a descendant of the Rephaim, and they were humbled.

Again there was fighting with the Philistines, and Elhanan son of Jair killed Lahmi, the brother of Goliath the Gittite; his spear had a shaft like a weaver's beam.

Once again there was fighting at Gath. There was a giant of a man who had twenty-four fingers [and toes], six [on each hand] and six [on each foot]; he too was descended from the Raphah. When he taunted Israel, Jonathan son of David's brother Shimea killed him. These were descended from the Raphah in Gath, and they fell by the hands of David and his men.

5. Malbim to Shemuel II 21:19

ויך אלחנן. וזו"ל במדרש רות (רות רבה ב, ב) פירשו על דוד. אבל בד"ה (א כ ה) כתוב "ויך אלחנן בן יעיר את לחמי אחי גלית," לפ"י העקר שהענק היה שמו לחמי והיה אחי גלית, והמכה אותו היה אלחנן בן יעיר, והיה ממשפחת אורגים, ר"ל משפחת בצלאל ראש האורגים וחושבי מחשבות, וגם דוד ממשפחה זו שלכן נקרא אפרתי, ואחי גלית היה גבור כאחיו, כמ"ש "ועץ חנייתו כמנור אורגים," עד שדמתה גבורה זו וענינה לגבורת דוד בגלית. ועל שהיה שם הגבור "לחמי," ודוד ההורג לאחיו ג"כ "לחמי" ר"ל מבית לחם, משלו המושלים, שלחמי הרג את גלית, לזכור בו גבורת דוד הדומה לזו. ובד"ה פירש המשל כפי מה שהיה האמת:

"And Elchanan struck" – And our Sages (Ruth Rabbah 2:2) explained this as David. But Divrei haYamim I 20:5 records, "And Elchanan son of Yair killed Lahmi, the brother of Goliath," based on which the essence is that the giant's name was Lachmi, and he was Goliath's brother, and the one who struck him was Elchanan ben Yaari, from a family of weavers – meaning the family of Betzalel, head of the weavers and craftsmen. And David was also from that family, which is why he was called Ephrati, and the brother of Goliath was mighty like his brother, as it said, "his spear had a shaft like a weaver's beam," to the point that this power and its nature resembled the power of David against Goliath. And since the warrior's name was Lachmi, and David, who killed his brother, was also Lachmi – meaning from Beit Lechem, the teachers of parables taught that Lachmi killed Goliath, to remember the power of David which resembled this. And in Divrei haYamim it presented the parable as it really was.

6. Talmud, Sotah 42b

גלית: אמר רבי יוחנן שעמד בגילוי פנים לפני הקב"ה שנאמר "ברו לכם איש וירד אלי" ואין "איש" אלא הקב"ה הוא שנא' "ד' איש מלחמה." אמר הקב"ה הריני מפילו על יד בן איש שנא' "ודוד בן איש אפרתי הזה." ... "ויגש הפלשתי השכם והערב" אמר ר' יוחנן כדי לבטלן מק"ש שחרית וערבית. "ויתיצב ארבעים יום" א"ר יוחנן כנגד ארבעים יום שנתנה בהן תורה.

"Goliath" – Rabbi Yochanan said: For he stood with an exposed face (*gilui*) before Gd, as it says, "Choose an *ish* for yourselves, and let him descend to me" – *Ish* is only a reference to Gd, as in, "Gd is an *Ish milchamah*." Gd said: Behold, I will hurl him down via the son of an *ish*, as it says, "And David, son of this *ish* of Ephraim"... "And the Philistine ventured forth, rising early and late in the evening" – Rabbi Yochanan said: To keep them from Shema in the morning and evening. "And he stood there for forty days" – Rabbi Yochanan said: Parallel to the forty days in which the Torah was given.

7. Malbim to Shemuel I 17:2

ושאול ואיש ישראל. הם לא ערב לבם לגרשם משוכה בתחלת אסיפתם, וגם פחדו להתקרב אליהם, רק נאספו ויחנו בעמק האלה, רחוק משוכה, שלפי זה הפלשתים יצאו משוכה אל אפס דמים להתקרב אל מחנה ישראל (ולא בהפך), וזה מורה על כי נמס לב ישראל: "And Shaul and the Jewish men" – Their hearts lacked the confidence to chase them from Socho at the start of their gathering, and they also feared drawing near to them. They only gathered in Emek ha'Elah, far from Socho. This is why the Philistines left Socho, to Efes Damim, to draw close to the Israelite camp (and not the reverse). This shows that the heart of Israel had melted.

8. Rashi to Shemuel I 17:8

איש - את שאול וירד אלי:

Ish – Shaul, and he shall descend to me.

9. Targum Yonatan to Shemuel I 17:8

ואתון בני ישראל מה גבורה עבד לכוון שאול בר קיש דמן גבועתא דמגיתון יתיה מלקא עלניכון אם גבר גבר הוא ייחות ויפיד קרא עמי ואם גבר סלש הוא בחרו לכוון גברא ייחות לנתי:

And you, Israelites: What great deed has Shaul son of Kish of Givah done for you, such that you appointed him as king over you? If he is a mighty person, let him descend and fight me. And if he is a weak person, choose a man for yourselves, and he shall descend to me

10. Radak to Shemuel I 17:8

הלא אנכי הפלשתי - כלומר אני פלשתי אחד מן הפלשתים ויצאתי מעצמי כדי להלחם:

ואתם עבדים לשאול - כלומר כיון שיש לכם מלך היה לכם עם מלכם לברור מכם איש להלחם עמי.

"Am I not the Philistine" – Meaning: I am a Philistine, one of the Philistines, and I emerged on my own in order to battle.

"And you are servants of Shaul" – Meaning: Since you have a king, you and your king should select a man to fight me.

11. Rav Amnon Bazak, 'דוד וגלית, חלק א'

Compare to Shemuel I 9:1-2, and Shemuel I 11

17:12-14 The state of Yishai's sons

12. Professor Ruth Walfish, עיון חדש בשם"א טז-יז, Megadim 32 (5760)

13. Bereishit 37:36, 39:1

והמדנים מקרו אתו אל מצרים לפוטפר קריס פרעה שר הטבחים:

ויוסף הורד מצרימה וניקנהו פוטפר קריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד השמעאלים אשר הורדהו שמה:

And the Medanim sold him to Egypt, to Potiphar...

And Yosef was brought down to Egypt, and Potiphar acquired him...

14. Malbim to Shemuel I 17:12

טרם יבא לספר ענין דוד, הקדים להשיב על שתי שאלות שישאל המעיין פה, א] איך במלחמה הזאת לא נמצא דוד בין אנשי החיל, הלא מטבע הגבור להמציא את עצמו אל מקום ששם יוכל להראות גבורתו, ומדוע נפקד דוד מלבא אל המערכה. ב] אחר שדוד עמד בתמידות לפני שאול ויהי לו נושא כלים איך לא שמע ענין הפלשתי ולא התעורר על דבריו עד אחר ארבעים יום?

משיב על השאלה הראשונה ודוד בן איש אפרתי הזה, שכבר היה נהוג ביניהם שהצבא היוצא למלחמה היה מתחלק לפי בתי אבות, שהאיש שהיה לו שמונה בנים יצאו הגדולים למלחמה והקטנים מהם נשארו בבית לשרת את אביהם, בפרט אם היה האב זקן ובעל נכסים שהיה צריך שישארו רובם בביתם לשרתו ולשמור את מקנהו, וזה היה פה, שיש אביהם היה לו שמונה בנים והוא היה זקן:

Before it came to tell about David, it first responded to two questions which someone analyzing this might ask her: (1) How was David not found among the warriors in this battle? Isn't it the nature of a warrior to present himself in the place where he can show his strength? And why was David absent from the battlefield? (2) Since David was continuously before Shaul, and he carried [Shaul's] equipment, how did he not hear of the Philistine, and how was he not awakened by his words until after forty days?

It answers the first question, "And David was the son of this man from Ephrat," for it was already customary among them that an army going to war was divided up by family, and the man who had eight sons would have the older ones go to war, and the younger ones would stay in the house to serve their father. Especially if the father was aged, and someone with assets, such that he needed most of them to remain at home to serve him and guard his cattle. And this was the case here, for their father Yishai had eight sons, and was elderly.

15. Uri Alter, אמנות הסיפור במקרא (1988) pp. 172-173 (as cited by Prof. Walfish)

שתי גירסאות אלה אינן רק פונקציות של אופיו של דוד, אלא גם של הצורה שבה עלינו להבין את בחירתו למלך. בדיווח הראשון, בחירתו היא אבסולוטית. זוהי בחירה אלווקית חד משמעית... שהיא מוענקת לו כמתת, או כגורל... בדיווח השני, דוד, בפעולה אמיצה, מבטיח לעצמו את דריסת הרגל הראשונה בדרך מן הצאן אל כתר המלוכה...

These two texts are not only a function of David's nature, but also of the way we are expected to understand his selection as king. In the first telling, his selection is absolute; this is an unequivocal Divine choice... granted to him like a present, or a lot... In the second telling, David, with a brave act, guarantees himself the first step along the path from the sheep to the royal crown...

17:15-20 The Battlefield Errand

16. ערבוה, ערוב עבדך לטוב, תערובת ערובה

17. Bereishit 37:13-20 (tr. JPS 1985, c/o sefaria.org)

(יג) וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל יוֹסֵף הֲלוֹא אֶחָיִךְ רְעִים בְּשִׂכְמְךָ לָכֵה וְאַשְׁלַחְךָ אֲלֵיהֶם וַיֹּאמֶר לוֹ הַגִּנִּי: (יד) וַיֹּאמֶר לוֹ לָךְ נָא רְאֵה אֶת שְׁלוֹם אֶחָיִךְ וְאֶת שְׁלוֹם הַצֹּאן וְהַשִּׁבְנִי דָבָר וַיִּשְׁלַחְהוּ מֵעֵמֶק חֶבְרוֹן וַיָּבֹאוּ שֹׁכְמָה: (טו) וַיִּמְצְאוּהוּ אִישׁ וְהִנֵּה תַעֲהָ בַשָּׂדֶה וַיִּשְׁאַלְהוּ הָאִישׁ לֵאמֹר מַה תִּבְקֹשׁ: (טז) וַיֹּאמֶר אֶת אֲסִי אֲנֹכִי מִבְּקֹשׁ הַגִּידָה נָא לִי אֵיפֹה הֵם רְעִים: (יז) וַיֹּאמֶר הָאִישׁ נָסְעוּ מִזֶּה כִּי שָׁמַעְתִּי אֹמְרִים גִּלְכָה דַתְיָנָה וַיִּלְךָ יוֹסֵף אַחֲרֵי אֶחָיו וַיִּמְצְאוּם בְּדוֹתָן: (יח) וַיֵּרְאוּ אֹתוֹ מֵרָחֵק וַיִּבְטְּוּם יִקְרַב אֲלֵיהֶם וַיִּתְנַבְּלוּ אֹתוֹ לְהַמִּיתוֹ: (יט) וַיֹּאמְרוּ אִישׁ אֶל אֶחָיו הִנֵּה בָעַל הַחֲלֵמוֹת הַלְזָה בָּא: (כ) וְעַתָּה לָכֵן וְנִהְרָגְהוּ וְנִשְׁלַכְהוּ בְּאֶחָד הַבְּרוֹת וְאִמְרֵנוּ חֲזֵה רְעֵה אֶכְלָתְהוּ וְנִרְאָה מֶה יִהְיֶה חֲלֵמֹתָיו:

Israel said to Joseph, "Your brothers are pasturing at Shechem. Come, I will send you to them." He answered, "I am ready."

And he said to him, "Go and see how your brothers are and how the flocks are faring, and bring me back word." So he sent him from the valley of Hebron. When he reached Shechem, a man came upon him wandering in the fields. The man asked him, "What are you looking for?"

He answered, "I am looking for my brothers. Could you tell me where they are pasturing?"

The man said, "They have gone from here, for I heard them say: Let us go to Dothan." So Joseph followed his brothers and found them at Dothan.

They saw him from afar, and before he came close to them they conspired to kill him. They said to one another, "Here comes that dreamer! Come now, let us kill him and throw him into one of the pits; and we can say, 'A savage beast devoured him.' We shall see what comes of his dreams!"